

## Fællesstyrelsen

holdt Møde i København den 29. Marts.

Punkt I paa Dagsordenen var Uddelingen af **Gehejmekonferensraadinde Andræs Mindelegat**.

Der var indkommet 107 Ansøgninger. Det uddeltes til:

**Alfhild Skovmand**, Rønne. **Medicin**. (4de Gang). 100 Kr.

**Ida Friis-Hansen**, København. **Sang og Musik**. (3dje Gang). 100 Kr.

**Thora Rigmor Holm**, Aarhus. **Medicin**. (3dje Gang). 100 Kr.

**Kirstine Yde Lehmann**, Egtved. **Medicin**. (2den Gang). 100 Kr.

**Margaret Monrad**, København. **Billedhuggerkunst**. (2den Gang). 100 Kr.

**Kirsten Christensen**, Tisset ved Aarhus. **Jura**. (1ste Gang). 100 Kr.

**Hildeborg Järner**, Aarhus. **Musik**. (1ste Gang). 100 Kr.

**Marie Tranekjær**, Hinnerup. **Havebrug**. (1ste Gang). 100 Kr.

**Nelly Warming Schmidt**, Kolding. **Uddannelse til Organist**. (1ste Gang). 100 Kr.

**Emilie Døcker**, København. **Uddannelse til Organist** (1ste Gang) 100 Kr.

Det af D. Kv. Sf. nedsatte Udvalg, hvis Opgave det har været at arbejde paa en Forbedring af ugift Moders og uden for Ægteskab født Barns Retsstilling, har udarbejdet et Udkast til en ny Alimentationslov og en dermed sammenhængende Betænkning. Dette Lovudkast med Betænkning fremlagdes og godkendtes.

Muligheden for et Samarbejde mellem de forskellige Kræfter, som virker for Kvindens Valgret, drøftedes. Det vedtoges at overveje dette vigtige Spørgsmaal nærmere og at fremkomme med et Forslag i saa Henseende paa Fællesmødet til Sommer.

D. Kv. Sf.'s Stilling til den internationale Valgretsalliances Møde i København i August drøftedes. Det er endnu ikke kommet til nogen endelig Overenskomst mellem D. Kv. Sf. og Valgretsforbundet paa dette Omraade, men denne Sag vil sikkert under en eller anden Form komme frem til Forhandling paa Fællesmødet til Sommer.

Forøvrigt forhandlede flere af D. Kv. Sf.s indre Anliggender, og forskelligt vedrørende Fællesmødet til Sommer lagdes til Rette.

## En Kvinde fra det 12te Aarhundrede.

**Abailard og Heloïse**. Deres Livshistorie og Brevveksling. Ved Dr. phil. *Fr. Moth*. Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag. 1905.

Denne i flere Henseender meget interessante Bog giver — foruden en historisk Redegørelse — Oversættelsen af Abailards Selvbibliografi, Heloïses Brevveksling med sin ulykkelige Husbond efter deres Adskillelse og Klostergivelse, et Brev til Heloïse fra Abbed Petrus, der fortæller hende om Abailards Død og et Brudstykke af Berengards Forsvarsskrift for Abailard — altsaa de væsentligste Aktstykker i disse to Menneskers mærkelige og tragiske Livsskæbne. Skønt Interessen stærkt samler sig om Heloïse og Abailard, viser den lille Bog os et helt Stykke Middelalder som Ramme om de to: Munkelivet, raat, uvidende eller fuldt af hellig Begejstring, stiv Rettroenhed og Ufordragelighed mod anderledes troende — enkelte vise og blide Skikkelser rager op hist og her — de docerende, diskuterende, rasende Lærde med deres Skarer af Disciple, stridende, hadende og forfølgende deres Overvinder i aandelige Kampe — Bisper og Prælater, verdslige Herrer, ofte Ulve i Faaredragt og mellem dem Abailard, lysende af Aand, overmodig, fuld af Foragt, dristig i Tanke, svag saasnart det gælder Handling, en Intelligens, der aldrig lader sig bøje, og en Karakter, der straks knækker under den samme Ulykke, som aabenbarer Heloïses urokkelige, helstøbte, aldrig svigtende Personlighed. Berømt for sin Viden, højtæret som Styrer af sit Kloster, smigrende omtalt af Abailards værste Fjende, blev Heloïse u dødelig gennem den Lidenskab, der skaffede sig Udtryk i Ord saa ildfulde, at de lyser og brænder ned gennem Aarhundreder, som var de talte i Dag. Remusat, der selv kalder hende „den første blandt Kvinder“, siger, at „hendes Aarhundrede satte hende over alle Kvinder, og jeg ved ikke, om Eftertiden har underkendt denne Dom“. Og alligevel bærer Heloïse en døende Types Præg — den Kvindetype, der naaede sit højeste i Underkastelse, blind Hengivelse, Opgivelse, ikke blot af sit eget men af sig selv. *Heri* har hun naaet saa langt, at ingen kan overgaa hende. — Mangen Kvinde har faaet sit Navn bevaret fra Forglemmelse gennem den Digter eller store Mand, der elskede hende; men, hvor mærkelig end Abailard var som Aand, vilde han — deri har Mme Guizot utvivlsomt Ret — nu kun „leve i Bøgerne“, hvis Heloïse ikke havde elsket ham. Det er Heloïses Kærlighed — denne Kærlighed, der sejrrig bestod alle Prøvelser — som ogsaa efter Døden har været uovervindelig, og som har baaret hans Navn ned gennem Tiderne, saaledes at mere end 700